

Sygn. akt: VIII K 646/12

RKS 86 /12/452000

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jacek Seweryn

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Lisowska

Oskarżyciel- Julian Landenberger

po rozpoznaniu w dniu 19.03.2013 r.

sprawy T. R.

s. L. i L.

ur. (...) w L.

oskarżonemu o to, że w dniu 16.01.2012r. w Oddziale Celnym Urzędu Celnego w L., bez wymaganego dokumentu tranzytowego dokonał zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu towar w postaci samochodu osobowego marki T. (...)rok prod. 2003 o nr nadwozia (...), stanowiący mienie przesiedleńcze, który to pojazd wprowadził w dniu 13.08.2011r. z I. na obszar celny Wspólnoty z pominięciem granicznych formalności celnych, który to obowiązek wynika z art. 202 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12.10.1992r. ustanawiającego wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz WE L 302 z dnia 19.10.1992r. z póź. zm.), przez co narażone zostały na uszczuplenie należności celne w kwocie 3.566 zł oraz należności podatkowe w kwocie 10.668 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 86 § 4 kks w zw. z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

oskarżonego T. R. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 646/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od listopada 2007r. oskarżony T. R. pracował na kontrakcie w Hucie aluminium (...)w L.. W kwietniu 2010r. oskarżony T. R. nabył tam pojazd marki T. (...)rok prod. 2003, o nr nadwozia (...). Samochód ten oskarżony T. R. zarejestrował w miejscowości, w której zamieszkiwał i użytkował go do celów własnych. W związku z tym, że oskarżony T. R. podjął decyzję o powrocie do P., w sierpniu 2011r. oskarżony T. R. postanowił przetransportować do P. w/w pojazd. Oskarżony dowiedział się, że zgodnie z obowiązującymi przepisami celnymi pojazd ten stanowi mienie przesiedleńcze. Miał on również wiedzę odnośnie tego, że musi zgłosić sprowadzenie pojazdu z poza terytorium U. E. w urzędzie celnym i dopełnić formalności celnych. Nie miał jednak wiedzy odnośnie tego, iż powinien zgłosić fakt wwiezienia pojazdu

również w pierwszym urzędzie celnym, po przekroczeniu terytorium U. E.. W dniu 11 sierpnia 2011r. oskarżony T. R.wjechał w/w pojazdem na prom płynący z I.do D.. W dniu 12 sierpnia 2011r. o godzinie 3.30 prom przyplłynął do portu na W.. Ponieważ na promie znajdowało się łącznie 968 pojazdów, oskarżony T. R.nie miał możliwości zjechania samochodem na ląd. Na promie nie była przeprowadzana odprawa celna. W dniu 13 sierpnia 2011r. prom przyplłynął do portu w D.. Przed opuszczeniem promu nie była przeprowadzana odprawa celna. Oskarżony T. R.nie wiedział o tym, że ma obowiązek zgłoszenia faktu, iż wwiózł na obszar celny U. E.pojazd z państwa trzeciego już w urzędzie celnym w D., gdzie otrzymałby dokument tranzytowy. Wobec powyższego po zjechaniu na ląd, w/w pojazdem udał się do P.. Oskarżony T. R.zostawił w/w pojazd w L., w miejscu swojego zamieszkania, następnie wrócił doI., gdzie przebywał do stycznia 2012r. Wówczas dokończył również formalności związane z wyrejestrowaniem pojazdu w I.. Po powrocie do P., w dniu 16 stycznia 2012r., w Urzędzie Celnym w L.oskarżony T. R.dokonał zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu towaru w postaci w/w pojazdu, stanowiącego mienie przedsiębiorcze. Do złożonego wniosku oskarżony złożył wymagane dokumenty prócz dokumentu tranzytowego, potwierdzającego, iż dopełnił on formalności celnych po wwiezieniu w/w pojazdu na obszar celny U. E.. Wobec faktu, iż w/w pojazd spełniał wymagane przepisami przesłanki do uznania go za mienie przedsiębiorcze, decyzją Naczelnika Urzędu Celnego w L.nr (...)z dnia 16.02.2012r. w/w pojazd objęto procedurą dopuszczenia do obrotu i zwolniono z należności celnych i podatkowych. Niemniej jednak tą samą decyzją uznano, iż w dniu 13 sierpnia 2012r. oskarżony T. R.wprowadził w/w pojazd na obszar celny U. E.nielegalnie, gdyż nie dopełnił formalności celnych, w wyniku czego powstał dług celny w kwocie 3 566 zł i podatkowy w kwocie 10 668 zł.

dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego T. R. k. 31, 112 – 113.
- dokumentacja celna k. 2 – 4, 8, 9 – 10,
- decyzja nr 452010-4742-28/12 k. 5 – 7.

Oskarżony T. R. ma 32 lata. Jest kawalerem i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest ślusarzem - mechanikiem. Oskarżony Pracuje w firmie (...) i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 3000 zł.

Oskarżony T. R. był już karany sądownie.

dowody:

- dane o oskarżonym k. 30, 112,
- karta karna k. 68.

Oskarżony T. R.nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił on, że pracował w I.5 lat, po czym podjął decyzję o powrocie do kraju. Podał on, że dowiadywał się w Konsulacie jakich formalności musi dopełnić by sprowadzić do P.samochód będący jego własnością. Uzyskał informację, że dokumenty niezbędne do wyrejestrowania pojazdu w I.i zarejestrowania w P.otrzyma w stacji kontroli pojazdów, gdzie dokonuje przeglądów. Podał on jednak, że w tejże stacji nie otrzymał żadnych dokumentów wobec czego w dniu 11 sierpnia 2011r. wjechał samochodem na prom z I.do D.. Wyjaśnił on także, że pierwszym portem, do którego przyplłynął prom były W.i tam nie była przeprowadzana odprawa celna. Nie zjeżdżał on też pojazdem na ląd, gdyż było to fizycznie niemożliwe z uwagi na to, że na promie było około 1000 samochodów. Oskarżony wyjaśnił także, iż po przyplłynięciu do D., w dniu 13 sierpnia 2011r., również i tam nie była przeprowadzona odprawa celna, jak też nie zauważył urzędu celnego w pobliżu portu, wobec czego udał się w samochodem doP.. Podał on nadto, że zostawił pojazd w kraju, a sam wrócił do I., aby pozatłatwić resztę swoich spraw, w tym również wyrejestrowania pojazdu. Wyjaśnił on również, że po powrocie do P., w styczniu 2012r. zgłosił w urzędzie celnym fakt sprowadzenia pojazdu.

Podał on także, iż fakt wcześniejszego sprowadzenia samochodu był spowodowany tym, że w porze zimowej istniało zagrożenie sztormami i obawiał się, że samochód może uleść uszkodzeniu podczas podróży promem.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego T. R. k. 31, 112 – 113.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd opierał się na nie budzących wątpliwości, wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego T. R., jak również na zgromadzonych w sprawie dokumentach dotyczących formalności celnych.

Wszystkie te dowody wzajemnie ze sobą korelowały, Sąd ocenił je jako wiarygodne i spójne.

Oskarżony T. R. wprawdzie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, niemniej jednak złożył wyjaśnienia korespondujące z zabezpieczoną dokumentacją celną. Jego wyjaśnienia oraz pozostałe, wskazane wyżej dowody pozwoliły na odtworzenie przebiegu zdarzenia opisanego przez Sąd we wcześniejszej części uzasadnienia.

W oparciu o zaprezentowany wyżej stan faktyczny, Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu T. R. sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu.

Oskarżyciel publiczny zarzucił oskarżonemu popełnienie przestępstwa stypizowanego w art. 86 § 2 kks w zw. z art. 54 § 2 kk w zw. z art. 7 § 1 kks, a zatem tzw. przemyt celny przez co naraził na uszczuplenie należności celne oraz należności podatkowe.

Podmiotem czynów zabronionych z art. 86 kks jest ten, na kim ciąży obowiązek celny przedstawienia organowi celnemu lub zgłoszenia celnego towaru przywożonego z zagranicy lub wywożonego za granicę - z jednoczesnym obowiązkiem uiszczenia należności celnej.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że zgodnie z obowiązującym w zakresie obrotu celnego prawem wspólnotowym na oskarżonym T. R. ciążył obowiązek zgłoszenia faktu, iż wwiózł na obszar celny Wspólnoty towaru z państwa trzeciego. Okoliczność ta nie budzi żadnych wątpliwości, jak również i to, że oskarżony tego obowiązku nie wykonał w sposób przewidziany przepisami prawa, tj. nie uczynił tego w dniu 13 sierpnia 2011r. po wjechaniu na terytorium D..

Niemniej jednak podkreślenia wymaga również okoliczność, że aby oskarżonemu można było przypisać sprawstwo zarzucanego mu czynu muszą wystąpić łącznie dwie przesłanki, musi istnieć obowiązek celny polegający na przedstawieniu lub zgłoszeniu towaru organowi celnemu i zarazem należność celna, którą można by uszczuplić przez niedopełnienie tego obowiązku. Między niedopełnieniem obowiązku celnego, a narażeniem na uszczuplenie należności celnej musi zatem zachodzić związek przyczynowy.

Tymczasem w realiach niniejszej sprawy o ile nie budzi wątpliwości fakt istnienia obowiązku celnego, tj. zgłoszenia sprowadzenia towaru, to jednak trudno przyjąć, że jego niedopełnienie narażało na uszczuplenie należności zarówno celne, jak i podatkowe. Nie ulega bowiem wątpliwości, że sprowadzony przez oskarżonego pojazd spełniał wszelkie przesłanki ku temu, aby uznać go za mienie przemieszczone, które jako takowe nie rodzi obowiązku uiszczenia należności celnych i podatkowych. Podkreślić również należy, iż okoliczność powyższa, wynika wprost z przepisów prawa, tj. Rozporządzenia Rady /EWG/ nr 1186/2009, jak też i przepisów ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o podatku od towarów i usług. Zatem z mocy przepisów prawa sprowadzony przez oskarżonego pojazd nie podlegał opodatkowaniu, nie można zatem przyjąć, iż nie dokonanie przez oskarżonego zgłoszenia o jego wwiezieniu prowadziło do powstania długu celnego i podatkowego.

Nadto nie bez znaczenia jest również okoliczność, że zarzucany oskarżonemu czyn należy do kategorii przestępstw kierunkowych. Należałoby zatem wykazać, że oskarżony działał z zamiarem popełnienia przestępstwa, tj. wwiezienia

pojazdu na teren Wspólnoty, jak i z zamiarem uchylenia się w ten sposób od opodatkowania. Powyższego nie sposób natomiast przyjąć w realiach niniejszej sprawy albowiem, jak wynika ze złożonych przez oskarżonego wyjaśnień nie zamierzał się on uchylać od dopełnienia formalności celnych, a jedynie nie miał świadomości, że zgłoszenia tego musi dokonać już w D.. Zwłaszcza, że jak podał przy opuszczaniu promu nie była przeprowadzona odprawa celna. Na fakt, iż oskarżony nie działał z zamiarem popełnienia przestępstwa wskazuje również i to, że po powrocie na stałe do P. zgłosił się do właściwego urzędu celnego, właśnie celem dopełnienia formalności celnych.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, brak jest w realiach niniejszej sprawy dowodów wskazujących na to, że zachowanie oskarżonego wypełniło ustawowe przesłanki zarzucanego mu czynu.

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd uniewinnił oskarżonego T. R. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd orzekł, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa, gdyż podstawę takiego rozstrzygnięcia wskazuje art. 632 pkt 2 kpk.